

Tempel van de Heilige Geest (de Kerk) 1 Korinthe 3.1-22

Ds. Dr. Jos M. Strengholt

Heliopolis 2015

Gisteravond hoorden we dat opnieuw een Soedanese vrouw, Rebecca, is overleden aan de brandwonden die zij opliep bij de gasexplosie van twee weken geleden. Zij was de vijfde persoon die aan haar verwondingen is gestorven.

Gisteren hebben we ook afscheid genomen van Ikhlas, de vrouw van Rev. Hassan. Haar brandwonden waren te ernstig.

Wij leven in de hoop van de opstanding. Daarom vinden Rev. Hassan en zijn kinderen troost in de wetenschap dat God voor Ikhlas zorgt.

Ons lichaam is belangrijk voor God; het is Zijn tempel. Vorige week zagen we al: "Of weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is?"

1. De kerk als tempel van de Geest

Vorige week hebben we gekeken naar 1 Korinthe 6. Daar spreekt Paulus individuele gelovigen in Jezus Christus aan en zegt hij dat ieder van ons een tempel van de Heilige Geest is. Hij is om je heen, zelfs in je, om je te leiden, te zegenen en te troosten.

"Weet u niet dat u een tempel bent van de Heilige Geest, Die in u woont?"

Vandaag zien we in 1 Korinthe 3 precies dezelfde woorden terug. Maar nu zijn ze niet gericht aan individuele gelovigen, maar aan de gemeente als geheel, aan de gemeenschap van christenen. Jullie zijn samen de heilige tempel van Gods Geest.

We kunnen nooit over de Heilige Geest spreken zonder tegelijk aan de kerk te denken, want juist in de kerk is Hij aan het werk.

Sommige mensen zien de kerk als een zak knikkers. Ieder van ons is een knikker. Eén keer per week komen alle knikkers bij elkaar, en een uur later rolt iedereen weer zijn eigen kant op. De kerk is dan slechts een bijeenkomst van gelijkgestemde mensen: ieder afzonderlijk een tempel van de Geest, ieder afzonderlijk in relatie met God, ieder afzonderlijk lezend in zijn eigen Bijbel. En om daarin aangemoedigd te worden, ontmoeten we elkaar één keer per week.

Maar de apostel Paulus schetst een heel ander beeld van de kerk en van u en mij.

Het is beter om ons te vergelijken met de lampjes in een kerstboom. Elk lampje kan zeggen: "Ik geef licht." Maar dat kan het alleen omdat het deel uitmaakt van de hele lightslinger. Zonder die

slinger stelt dat ene lampje niets voor. Alleen doordat alle lampjes met elkaar verbonden zijn en aangesloten zijn op de stroombron, kunnen ze licht geven.

Of denk aan de takken van een boom. Een tak kan trots zeggen: "Ik ben een boom." Maar zodra een tak van de stam wordt afgezaagd, is hij geen boom meer. Zolang hij verbonden blijft met de stam, ontvangt hij de levenssappen. Maar los van de stam verdort hij en sterft hij.

Ja, ieder van ons is persoonlijk een tempel van Gods Geest. Maar dat is juist omdat wij deel uitmaken van de ene tempel van God. De norm is de gemeenschap. God is Zelf gemeenschap: Vader, Zoon en Heilige Geest. Daarom schept Hij gemeenschap: de kerk. Aan die gemeenschap verbindt Hij Zijn Naam. Dáár wil Hij gevonden worden.

Wanneer we over het werk van de Heilige Geest spreken zonder Zijn werk in de gemeenschap van de kerk erbij te betrekken, vervallen we gemakkelijk in individualisme en krijgen we een scheef beeld van de relatie tussen God en mens.

Zelfs de gaven van de Heilige Geest, waar Paulus later in deze brief over schrijft, zijn in de eerste plaats gegeven om deze gemeenschap van gelovigen op te bouwen.

Onze geloofsbelijdenis bestaat uit drie delen: over de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En daarna belijden we: "Ik geloof één heilige, algemene en apostolische Kerk."

Dat staat daar niet toevallig direct na het gedeelte over de Heilige Geest. Want de kerk is het belangrijkste werk van de Geest. Wie een innige relatie met God door Zijn Geest verlangt, kan dat niet los van de kerk beleven.

Laat ik dit benadrukken: de kerk is niet het gebouw. De kerk is de gemeenschap van allen die in Jezus Christus geloven.

In onze gemeenschap is de Geest van God aanwezig. Daar wil God gevonden worden. Dat is Zijn keuze.

Wij noemen de kerk apostolisch, omdat zij gebouwd is op het werk en het geloof van de apostelen.

Paulus schrijft dat het fundament van de kerk Jezus Christus is. Waar Hij is, daar vindt u ook de Geest.

De kerk heet heilig, omdat zij geheiligd is door het offer van Jezus Christus en door de aanwezigheid van de Heilige Geest.

Zij heet katholiek. Dat betekent niet rooms-katholiek, maar het betekent letterlijk: van het geheel, algemeen: zij is geen plaatselijke sekte, maar Gods wereldwijde gemeenschap. Met andere woorden: zij is oecumenisch. Dat woord betekent oorspronkelijk: wereldwijd.

En de kerk is één. De Heilige Geest heeft ervoor gekozen Zich te verbinden aan die ene wereldwijde kerk die gebouwd is op Jezus Christus en door Hem geheiligd is.

Dat klinkt prachtig.... Maar ook wel erg ideaal.

Want kijk eens om u heen. De kerk is verdeeld. Zij worstelt met de vraag wat het ware geloof is. Zij lijkt vaak allesbehalve heilig. We hebben er een puinhoop van gemaakt. Is het dan niet logisch om God dan maar op een persoonlijke, individuele manier te zoeken?

Nou, nee.

Want God blijft trouw aan Zijn kerk. Zelfs aan een zondige en gebroken kerk. Uiteindelijk is het Zijn kerk. Zijn tempel.

2. De vloek van verdeeldheid

De gemeente in Korinthe, aan wie Paulus schrijft, noemt hij een heilige tempel van de Geest. Terwijl zij helemaal niet geestelijk leefden daar! Ze waren nog maar baby's in Christus: onvolwassen gelovigen. Allesbehalve een ideale gemeente.

Paulus verwijt de Korintheïers hun partijschappen, jaloezie en afgunst. De kern van het probleem was dat mensen dachten: "Ik ben belangrijker dan de ander. Mijn mening is belangrijker dan die van anderen."

Dat individualisme veroorzaakt verdeeldheid binnen de gemeenschap van de kerk. En daarmee beschadigen wij Gods tempel.

Wij bedroeven het werk van de Heilige Geest, Wiens belangrijkste werk is om liefde, vrede en blijdschap in ons midden te brengen.

Het kenmerk van de kerk is liefde voor elkaar. Liefde draait om de ander, niet om mijzelf. Liefde gaat over gemeenschap, over samen.

Door individualisme en partijvorming breken we de kerk af en maken we er een verzameling losse ruïnes van. Geen gebouw blijft overeind als je er telkens stukken uit weghaalt.

De belangrijkste oorzaak van de verdeeldheid in Korinthe was dat mensen hun favoriete leiders hadden. Sommigen waren helemaal voor Paulus, anderen voor Apollos of weer andere leiders.

Dat herkennen we vandaag ook maar al te goed.

Veel kerken staan in de volksmond bekend om hun predikant of voorganger. Mensen kiezen een kerk omdat hij zo goed is, beter dan de dominee of priester ergens anders.

Paulus maakt duidelijk dat hijzelf en Apollos slechts arbeiders zijn op Gods akker. Kerkleiders kunnen maar beperkt iets doen; God is het doe de groei geeft.

Het is de aanwezigheid van de Heilige Geest in ons midden die groei en zegen geeft.

De een plant, de ander geeft water. Geen van beiden staat boven de ander. Zij zijn slechts dienaren die samenwerken voor één Meester: God. Dat waren de Korintheïers vergeten. Daarom maakten ze ruzie.

En toch... Toch noemt Paulus deze mensen, omdat zij in Jezus Christus geloven, een heilige tempel van de Geest.

Hij begint dit hoofdstuk zelfs door deze ruziënde gemeenteleden aan te spreken als broeders — en vandaag zouden we zeggen: broeders en zusters.

Misschien leefden zij nog te veel vanuit hun eigen oude gedrag en te weinig vanuit de Geest, maar zij hadden de Heilige Geest ontvangen doordat zij het Evangelie over Jezus Christus hadden geloofd.

Met Pinksteren heeft God Zijn Geest aan de kerk gegeven. Daarom delen ook wij, doordat wij deel uitmaken van de kerk en het geloof van de kerk belijden, in dezelfde zegen.

En ook vandaag is de Heilige Geest in ons midden, zelfs midden in onze gehavende tempel.

3. Samen bouwen aan de tempel

Wat moeten we doen om het werk van de Heilige Geest meer te ervaren in ons midden?

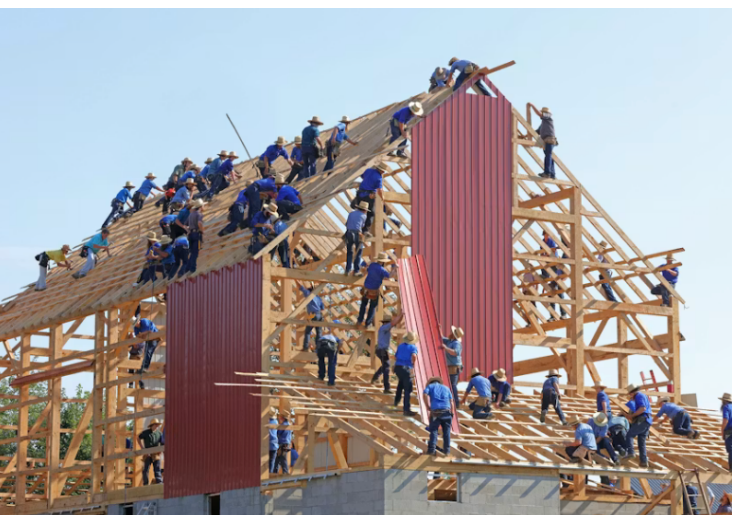
Het hart van ons gemeenteleven moet Jezus Christus Zelf zijn. Wij richten ons op Jezus Christus, het fundament van de kerk. Dat maakt ons christenen. Daarom is een christen zijn zonder de kerk en buiten de kerk om eigenlijk een tegenspraak.

Hier, in de gemeenschap van de gelovigen, wil God gevonden worden, omdat Jezus Christus het fundament is en de Heilige Geest in de kerk woont.

En we moeten eerlijk zijn. De wereldwijde kerk is een puinhoop geworden, omdat wij onszelf hebben laten verdelen van veel broeders en zusters door onze onheilige verdeeldheid.

Ik denk dat het heel belangrijk is dat wij erkennen dat alle kerken die hetzelfde geloof in Jezus Christus verkondigen, zoals dat verwoord wordt in de geloofsbelijdenis die wij iedere week uitspreken, echte uitingen zijn van het lichaam van Christus. Ook zij maken deel uit van die tempel van de Geest.

Ook in die andere kerken is de Heilige Geest aan het werk. Ik weet dat dit moeilijk kan zijn om te aanvaarden wanneer we kijken naar kerkgenootschappen die zo anders zijn dan het onze.

Het is misschien gemakkelijker om al die anderen eenvoudig af te schrijven. Dan hoeven we hen niet serieus te nemen. En dan wordt het ook gemakkelijker om met de verdeeldheid te leven. De anderen deugen immers niet, dus waarom zouden we ons om hen bekommeren?

Maar we mogen de pijn van onze verdeeldheid nooit verzachten met zulke denktrucs.

Wij zijn niet beter dan anderen. En de Heilige Geest heeft Zijn aanwezigheid en Zijn werk niet beperkt tot alleen onze eigen kerk.

Als God het goed vindt om ook in andere kerken aanwezig te zijn, als mensen daar tot geloof in Jezus Christus komen, dan kunnen we alleen maar concluderen dat onze verdeeldheid ons gezamenlijk schuldig maakt tegenover God.

Door ons gebrek aan eenheid en liefde beperken wij het werk van de Heilige Geest.

Conclusie

Wat moeten we doen? Wat kunt ú doen?

Kijk allereerst niet neer op andere kerkgenootschappen en hun gelovigen. Belijd juist uw geloof in de Heilige Geest, Die ook van die andere kerken Zijn tempel heeft gemaakt, omdat Hij aanwezig is waar Jezus Christus wordt geloofd en gehoorzaamd.

En herinner uw kerkleiders eraan dat zij nooit tevreden mogen zijn met alleen hun eigen kudde. Zij moeten concrete stappen zetten om respect te tonen voor andere kerken en om de fundamentele eenheid met hen zichtbaar te maken.

Deze week was ik druk bezig met de slachtoffers van de brand die onze Soedanese gemeenschap heeft getroffen. Daarbij viel mij de medische hulp op van de Koptisch-Orthodoxe Kerk van Ard el-Golf, hier vlakbij, aan de andere kant van de Orubastraat.

Zonder ook maar één vraag te stellen over kerkgenootschappen hebben zij enkele van onze slachtoffers liefdevol geholpen met medische zorg en financiële steun. Hetzelfde deed ook de Heliopolis Community Church, evenals veel mensen uit allerlei verschillende kerken in Egypte en over de hele wereld.

Dr. Manal en haar team van de kerk in Ard el-Golf gingen naar het Zahraa-ziekenhuis van Al-Azhar. U kent dat ziekenhuis wel, een plaats waar veel bebaarde moslims rondlopen.

Eén van onze slachtoffers, Rebecca, lag daar.

Dr. Manal bad met Rebecca en probeerde haar pastorale steun te geven, voor zover dat mogelijk was. Een van de artsen, een man met een baard, zag dat gebeuren. Hij vroeg hun vervolgens ook met enkele andere patiënten te bidden.

Hij zei: "We moeten niet alleen naar het lichaam kijken; mensen hebben ook vanbinnen genezing nodig."

Hij vertelde bovendien dat het ziekenhuis altijd openstaat voor christenen om de mensen te dienen.

Juist deze dienst van de Koptisch-Orthodoxe Kerk in Ard el-Golf, gekenmerkt door eenheid en liefde, laat de aanwezigheid van de Heilige Geest zien en nodigt Hem uit om te werken.

Zo dienen wij onze Heere Jezus Christus.

Zo bouwen wij Zijn kerk op.

Zo maken wij de aanwezigheid van de Heilige Geest tastbaar in Zijn tempel, de kerk.

Door als gemeenschap in liefde te handelen.

Als wij op deze manier onze eigen gemeente opbouwen, zullen wij ongetwijfeld meer ervaren van de aanwezigheid van de Heilige Geest, van God Die met ons is. En de wereld zal dat ook zien.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.